N°. 52. MAANDAG DEN 1sten JULIJ. **A°. 1833.**

SURINAAMSCHE COURANT.

GOUVERNEMENTS SECRETARIJ.

Den 27 *Junij* 1833.

(24523) Alzoo de navolgende personen zich bij rekeste aan den Gouverneur Generaal hebben geadresseerd, met verzoek om te worden benoemd tot Straatvoogd over de na te melden Slaven, te weten:

AMAND ADLER, om te worden benoemd tot Straatvoogd over den Mulat FREDRIK, aangekomen hebbende J. H. STEINKROES. — En

PHILIP EZECHIEL SIMONS, om te worden benoemd tot Straatvoogd over de Slavin SERAPHINA, aankomende den Boedel wijlen SELOMOH DE LA PARRA.

Zoo is het, dat de Gouverneur Generaal goedgevonden heeft, zulks algemeen bekend te maken, en een iegelijk, die eenig regt of pretentie op de gemelde Slaven mogten sustineren, op te roepen, om binnen den tijd van *veertien* dagen, nadat deze bekendmaking voor het eerst in de Couranten zal zijn geplaatst geweest, van hun vermeend regt of pretentie ter Gouvernements Secretarij aanteekening te doen; zullende na verloop van dien tijd zoodanig worden gedisponeerd, als bevonden zal worden te behooren.

De Gouvernements Secretaris,
G. A. VAN DER MEE.

GOUVERNEMENTS SECRETARIJ.

Den 27 *Junij* 1833.

(26503) Alzoo JOHAN FREDRIK WERGES en JAN DE JAGER Ez., als Administrateuren van de Plantaadje *Rust en Werk*, *Lust tot Rust* en *Einde Rust*, zich bij rekeste aan den Gouverneur Generaal hebben geadresseerd, met verzoek om den Neger, genaamd PHILIP, van gemelde Plantaadje af, en op den privé naam van de Erfgenamen van wijlen de wed. P. C. NOBEL, te mogen doen overschrijven.

Zoo is het, dat de Gouverneur Generaal goedgevonden heeft, zulks algemeen bekend te maken, en een iegelijk, die eenig regt of pretentie op den gemelden Slaaf mogt sustineren, op te roepen, om binnen den tijd van *veertien* dagen, nadat deze bekendmaking voor het eerst in de Couranten zal zijn geplaatst geweest, van hun vermeend regt of pretentie ter Gouvernements Secretarij aanteekening te doen; zullende na verloop van dien tijd zoodanig worden gedisponeerd, als bevonden zal worden te behooren.

De Gouvernements Secretaris,
G. A. VAN DER MEE.

GOUVERNEMENTS SECRETARIJ.

Den 30 *Junij* 1833.

(26532) Alzoo JOAO PEDRO TAFARES, CORNELIS JOHANNES WOLFF JULIAANS, JACOB JURIAAN FRANÇOIS DE FRIDERICI JUNIOR, NICOLAAS GERRIT VLIER, als *generale gemagtigde* van ELISABETH FRANCINA VAN OMMEREN, Weduwe JOHANNES COENRAAD MULLER, en SAMUEL BERNHARD KLEINE, als *generale gemagtigde* hier te lande van Mr. JURIAAN HENDRIK FRIDERICI, in relatie als Eigenaren en Beheerders der Plantaadje *Naccaraccibo*, gelegen aan de *Motkreek*, zich bij rekeste aan den Gouverneur Generaal hebben geadresseerd, met verzoek om de Slavenmagt van gemelde Plantaadje af, en op den privé naam der Eigenaren voornoemd over te schrijven.

Zoo is het, dat de Gouverneur Generaal goedgevonden heeft, alvorens hierop te disponeren, op te roepen alle degenen, welke vermeenen mogten eenige redenen te hebben om zich hiertegen te verzetten, om binnen den tijd van *veertien* dagen na de dagteekening dezer, van hun vermeend regt of pretentie ter Gouvernements Secretarij aanteekening te doen; zullende na verloop van dien tijd, zoodanig worden gedisponeerd, als bevonden zal worden te behooren.

De Gouvernements Secretaris,
G. A. VAN DER MEE.

BUITENLANDSCHE BERIGTEN.

NEDERLANDEN.

UTRECHT, den 11den Mei.

Wij hebben berigten uit Caraçao tot den eersten Maart. De gebeurtenissen in het moederland maakten aldaar diepen indruk. Men hoopte, dat de regtvaardige zaak, waarvoor Vorst en Volk van Nederland zich heldhaftig willen opofferen, liever dan zich aan het willekeurig gezag der protocollen te onderwerpen, met hulp der Voorzienigheid, zoude zegevieren. — Het jaar 1832 was voor Curaçao ongunstig geweest, dewijl door de aanhoudende droogte veel vee was gestorven en de levensmiddelen zeer duur waren geworden. De planters hadden, bij de voortdurende droogte, zulks wel voorzien, doch het ongeluk niet kunnen afweren. Elk had gaarne, tot welken prijs ook, de helft van zijne runderen en schapen willen verkoopen, maar niemand had kooplust, ofschoon de prijs ruim de helft minder dan anders was. Op het laatst van September was er gelukkiglijk eene vruchtbare regen gevallen, waarbij de bewoners ook ditmaal wederom hebben mogen ervaren, dat, wanneer de nood op het hoogst komt, GODS hulp nabij is. Indien er geen regen gevallen was, zoude het vee, uit gebrek aan water en voedsel, weldra zijn uitgestorven. Door de cholera, die in sommige streken van Amerika woedde, was de handel ook van geen belang geweest; met het moederland hoopte men op eene betere toekomst. Brieven uit de Havana, in West-Indie, van den 29 Maart, zeggen, dat de cholera op die Kolonie groote verwoestingen aanrigt. In de Havana stierven 500 menschen daags. Niemand mogt de stad verlaten. De zwarte bevolking werd geweldig door die ziekte aangetast; een planter had van zijne 200 slaven 50 verloren. De handelszaken stonden geheel stil. Men betreurde het verlies van den amerikaanschen consul, den heer *Shaler*. De cholera had zich ook te Mantanzas, eene andere haven op het eiland Cuba, geopenbaard.

GROOT-BRITTANNIEN.

LONDEN, den 7 Mei.

Omtrent den inwendigen toestand van van het Britsche rijk, bevat de *Courier* in deszelfs jongste nummer, het volgend, nog al opmerkenswaardig, artikel:

»Onlangs vonden wij gelegenheid op te merken, dat, ten zij het volk spoedig dat gene verwierf, hetwelk het ware doel was van deszelfs algemeen geroep om hervorming, te weten eene verbetering van deszelfs maatschappelijken toestand; het tegenwoordig ministerie, een der meest bij het volk gehaten ministerien zou worden, hetwelk immer aan het roer van staat had gestaan, en dat de hervormde kamer der gemeenten eene der meest bij het volk gehaten kamers der gemeenten zoude worden, welke immer vergaderd was geweest.

»Dat de eerste dezer voorspellingen met rassche schrede tot hare vervulling spoedt, kan een ieder bij het gadeslaan van de kenmerken der tijden blijken. Een voorstander van het hervormde kabinet te wezen, was vroeger het beste middel om zich de gunst van het land te verwerven; thans is het de slechtste aanbeveling die iemand hebben kan. Te Marylebone, te Sunderland en te Gloucester zijn drie kandidaten om geene andere reden gekozen, dan omdat derzelver mededingers door de kiezers voor gouvernements kandidaten gehouden werden. Bijna de geheele openbare drukpers, die onbegrensd was in hare bewondering van de hervormde administratie en die hare verwachting van dezelve niet hoog genoeg wist op te geven, is nu tegen het tegenwoordig kabinet gekeerd. Meer dan een lid van het tegenwoordig Gouvernement, dit zij in het voorbijgaan opgemerkt, heeft goedgevonden zijne minachting voor den invloed der drukpers op deze of geene bijzondere wijze te kennen te geven. Maar zij die dezen invloed zoo opzettelijk in hunne woorden ontkennen, erkennen die gestadig door hunnen vrees voor denzelven.

»En welke is de reden van dezen zoo [illegible] Is zulks niet onloochenbaar toe te schrijven aan het afwijken van het tegenwoordig ministerie van het betrachten van het *groote vraagstuk*, het verbeteren van den tegenwoordigen ongelukkigen toestand van het land? Is dit niet juist het groote punt waarna de geheele natie verlangt, en ook juist het punt hetwelk de ministers huiverig schijnen aan te tasten? Intusschen duurt de ellende van het volk voort, deszelfs misnoegen groeit aan; en het vereenigd gewigt van deszelfs lijden en teleurstelling begint zwaar te drukken op het hoofd van hen, die het als zijne beschermers en redders aanzag, de ministers van een hervormd kabinet. Zonder in mindere redenen van misnoegdheid te treden, kan dit als de voornaamste worden beschouwd; men verwachtte betering van den bestaanden nood; zelfs een onderzoek naar de oorzaken van dezen nood, wordt geweigerd.

»Onze lezers zullen ons het regt doen wedervaren van zich te herinneren, dat wij hieromtrent nimmer eenig ander gevoelen hebben gekoesterd. Wij hebben ons mede bevonden onder de warmste voorstanders van de hervorming in de kamer der gemeenten, maar wij hebben nimmer opgehouden te herhalen, dat, zoo deze hervorming niet gepaard ging met eene verandering in de maatschappelijke toestand van het volk, dezelve uit den aard zonder nut zoude wezen. Overeenkomstig dit gevoelen hebben wij uit al onze magt gepleit voor het noodzakelijke van een onverwijld onderzoek naar de oorzaken van de algemeene armoede in het land, en wij hebben getracht het gevaar aan te toonen van met het in overweging nemen hiervan te dralen. Dat gevaar begint zich reeds op te doen. Het ministerie, hetwelk deze hervorming heeft bewerkstelligd, heeft

zich meerderen haat op den hals gehaald door het gene het ongedaan heeft gelaten, dan het goedkeuring heeft verworven voor het goede, hetwelk het verrigt heeft. Een volgende stap zal zijn, het beschuldigen van de kamer der gemeenten van aan het doel van deszelfs hervorming niet te beantwoorden; en van dit komt men ligtelijk tot eene verdere hervorming; want het volk, onderrigt dat slechts eene parlements-hervorming deszelfs grieven uit den weg kan ruimen, zal steeds begrijpen dat het in gebreke blijven hiermede niet in de hervorming zelve maar in de uitgestrektheid daarvan te zoeken is. De kreet om al grootere en grootere hervorming zal derhalve geen einde nemen, voor dat het ware doel des volks, mindere onzekerheid van werk en een beter en meer vast bestaan, zich bereikt zal zien. Tot zoo lange deze verbetering verkregen zal zijn, zullen alle ministerien, uit wie dan ook te zaamgesteld en alle parlementen, hoe dan ook gevormd, *inpopulaire* ministers en *inpopulaire* parlementen wezen. De tijd is thans gekomen, dat er eenige verbetering in den maatschappelijke toestand van het volk gebragt moet worden.

MENGELINGEN.

DE STAATKUNDE DER TEGENWOORDIGE FRANSCHE REGERING.

(Vervolg en Slot van N°. 51).

Even zoo zijn ook de revolutionnaire magten, ook buitenlands, nieuw en vreemd in de maatschappij der natien, beroofd van werkingskracht op gouvernementen, tegen welker beginsel zij aanbotsen en welker rust zij bedreigen. Zonder mogelijkheid van verbond met hetgeen bestaat, is hun eenig redmiddel het te dooden; hunne ware bondgenooten zijn de binnenlandsche vijanden, welke de staten in hunnen boezem koesteren. Troonen zijn bondgenooten van troonen; de gouvernementen, uit opstand geboren, hebben alle opstanden tot natuurlijke eedverwanten.

Onder NAPOLEON, tot hare hoogste uitdrukking gekomen, sloeg de revolutie op alles wat buiten was, om alles te vellen, en omwikkelde alle vrijheden in eenen networp, gedaan door eene hand, die gewoon was geheel eenen veldtogt in eenen slag te omvatten. Tot hare laagste uitdrukking gedaald onder de doctrinairen, werkt de revolutie niet anders meer dan door heimelijke arglistigheden, en om het gezegde van den door ons aangehaalden Engelschen schrijver om te keeren, zij verbergt de hand die het zwaard voert, en opent die welke vol is van het gif des oproers en van de smetstof der regeringloosheid.

Geheel het stelsel der buitenlandsche staatkunde is naar dit plan berekend. Wordt er van Rusland gehandeld, zoo doet de regering ons door hare dagbladen toeroepen, dat het onkwetsbaar van buiten, maar kwetsbaar van binnen is, en dat is een tekst, gemakkelijk te verstaan voor hen, die Warschau nog niet vergeten hebben, hetwelk daarvan den bloedigen uitleg geleverd heeft. Is Duitschland het onderwerp, zoo zie hoe de hedendaagsche Fransche dagbladen het twistvuur tusschen de stenden van Wurtemberg en de regering van dat land, tusschen al de kleinere staten van Duitschland en de Bondsvergadering aanblaast; hoe het voor de Overrijnsche constitutie-regten pleit, met even veel ijver, als het zou aanwenden om dezelve aan de boorden der Seine te bestrijden. Betreft het Spanje, zoo trekt men partij voor een geringen aanhang, tegen de belangen en constitutionele grondbeginselen dier natie. In Portugal voert men PEDRO en deszelfs steeds mislukkende constitutie als vreemde waar op den oever van Oporto in, die beide deze geschenken der revolutie terug stoot. In het Oostersche vraagstuk begint men met IBRAHIM-Pacha tegen het wettige gezag onder de Muzelmannen op te hitsen, hopende het verbond van Rusland en Oostenrijk door diplomatieke arglistigheden te breken, en vervolgens, daar men niet geslaagd is aan de revolutie eene overwinning te verschaffen in zaken, wil men haar, bij wijs van vergoeding, eene zegepraal geven in woorden, en verdicht het theatraal tooneel van den Admiraal ROUSSIN, zich voorbehoudende het tegen te spreken, indien het gevaarlijk wierd.

In de Hollandsch-Belgische zaak, zoo men al, uit vrees voor Europa, het kabinet van den Haag den oorlog niet durft aandoen, zoo beproeft men, het land in revolutie te brengen door eenen oorlog van omkooping en van subsidien. Voegt hierbij de verstandhouding, welke het eerste ministerie GUIZOT met de insurgenten in Spanje en in Italatie gehad, en den gouden sleutel, dien men op alle Europesche staats-kanselarijen beproefd heeft, en gij zult het volledige denkbeeld hebben van een stelsel, hetwelk zelf niet wettig worden kan noch dulden dat andere het zijn, of, om de woorden van den Engelschen schrijver te gebruiken, een monarchaal stelsel in naam, een jakobijnsch in de daad.

Het overige der definitie, waarmede hij de revolutionnaire gouvernementen omschrijft, vindt geene minder juiste, minder naauwkeurige toepassing in de tegenwoordige orde van zaken.

De redevoering van den Heer VIENNET heeft het gordijn opgehaald van voor den geheelen toestand. De menschen hebben eene persoonlijke en eene betrekkelijke waarde. Zij zijn in de eerste plaats wat zij zijn, vervolgens wat de toestand hen maakt; van daar die vermaardheden op kort zigt. De orde van zaken is tot het punt gekomen, dat zij niet alleen om willekeur vragen moet, maar die moet vragen."

SCHEEPS-TIJDING.

BINNENGEKOMEN.

Het Lubecker Schip *Nephthun*, Kapt. J. J. DALMANN, van *Amsterdam*.

UITGEKLAARD.

Het Schip *Wellington*, Kapt. T. W. RUGE, naar *Amsterdam*; lading: 454 vaten Suiker, 50 balen schoone, en 2 dito vuile Katoen.

Gedrukt te *Paramaribo*, bij de Erven J. BRINK.